

Από την Τζέιν ΜακΜπράντ

Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

«*Να κάνετε εσείς το καλό*» (Προς Κορινθίους Β΄ 13:7).

«*Σε χρειάζομαι για να προσέχεις τον αδελφό σου*»
«*Σείπε η μαμά. «Ο μπαμπάς σου κι εγώ θα πάμε να βοηθήσουμε κάποιον που είναι άρρωστος.*»

Κοίταξα επάνω ενώ σκούπιζα το πάτωμα του μικρού σπιτιού μας και έγνεψα καταφατικά. Η μαμά ήταν η πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας και συχνά επισκεπτόταν αδελφές στον τομέα μας.

«*Σ' ευχαριστώ, Αρλύν*» είπε η μαμά φιλώντας με στο κεφάλι. «*Ο Τζων κοιμάται. Και έχω ζυμάρι για ψωμί να φουσκώνει επάνω στον πάγκο. Σε παρακαλώ μην το αγγίξεις.*»

Παρακολουθούσα από το άνοιγμα της πόρτας όσο εκείνη και ο μπαμπάς κατηφόριζαν με το αυτοκίνητο τον σκονισμένο δρόμο μας. Ένωσα περήφانه που με εμπιστευόταν η μαμά.

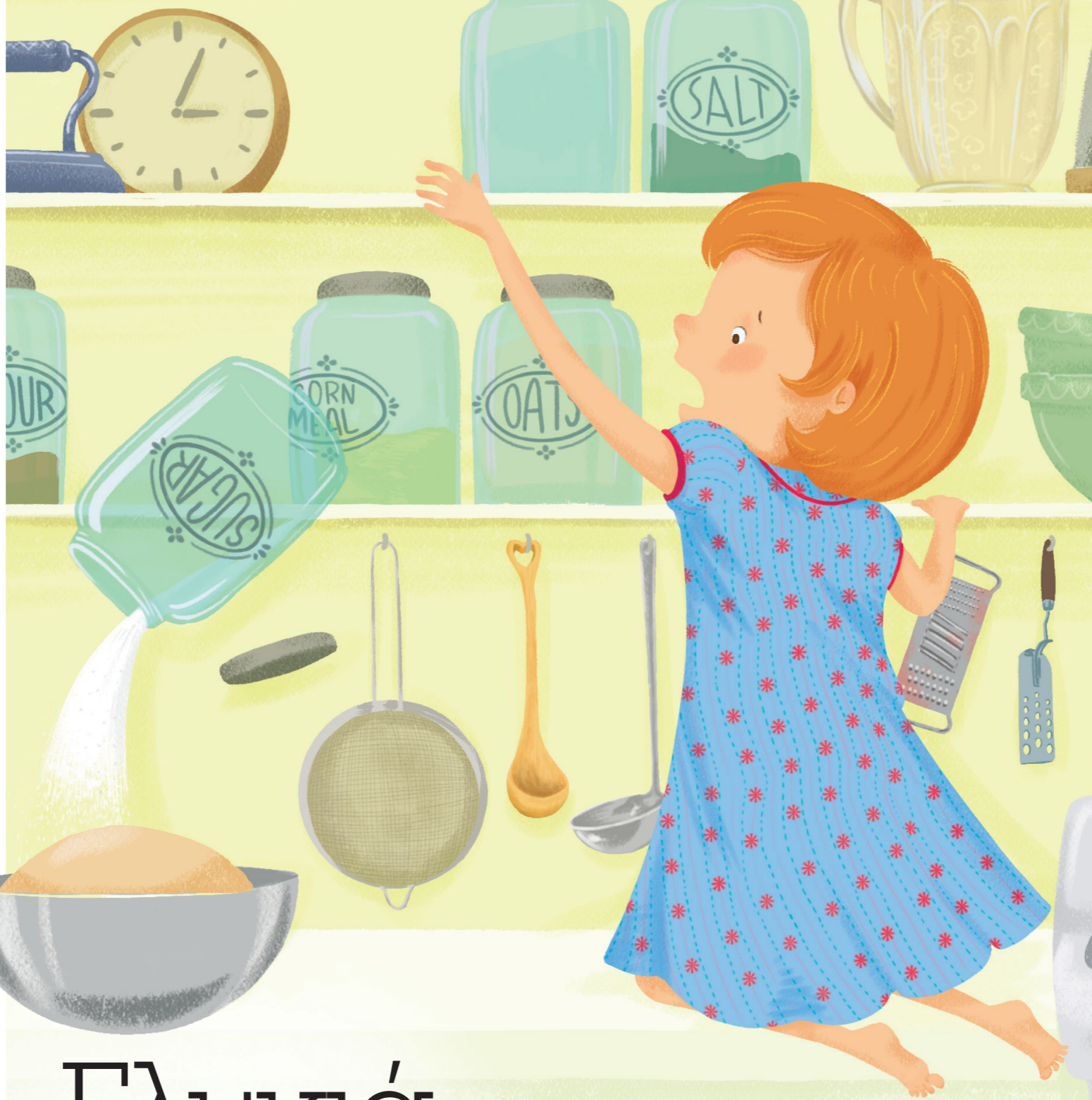
Καθώς σκούπιζα την κουζίνα, στάθηκα να κοιτάξω το ζυμάρι. Δεν άντεχα να περιμένω μέχρι να έρθει μαμά να το ψήσει απόψε. Συνήθως τρώγαμε το φρέσκο ψωμί με σπιτική μαρμελάδα. Όμως η μαρμελάδα μας είχε τελειώσει εδώ και τρεις μήνες.

Μαρμελάδα! Στη σκέψη ένιωσα πείνα για κάτι γλυκό. Έριξα μια ματιά στο βάζο με τη ζάχαρη επάνω στο ράφι. Ήξερα ότι η μαμά τη φύλαγε για να φτιάξει κι άλλη μαρμελάδα.

Αλλά όσο σκεφτόμουν τη ζάχαρη, τόσο πιο πεινασμένη ένιωθα. Τελικά, τράβηξα μια καρέκλα μέχρι τον πάγκο και ανέβηκα. Τα δάχτυλά μου μόλις που έφθαναν το βάζο με τη ζάχαρη. Το τράβηξα στην άκρη του ραφιδιού...

Και τότε το βάζο γλίτρησε κι έπεσε από το ράφι! Δοκίμασα να το πιάσω, αλλά έπεσε κάτω με δυνατό θόρυβο, ακριβώς μέσα στο ζυμάρι για το ψωμί. Η ζάχαρη σκορπίστηκε επάνω στο ψωμί και στον πάγκο και στο πάτωμα.

«*Αχ όχι!*» ούρλιαξα. Η φωνή μου ξύπνησε το μωρό. Ο αδελφός μου άρχισε να κλαίει. *Κι εγώ ήθελα να βάλω τα κλάματα. Τι θα έλεγε η μαμά για όλη αυτήν την ακαταστασία;*

Γλυκιά τιμιότητα

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΣΗ ΥΠΟ ΣΑΡΑΧ ΓΡΑΜΕΛΣΠΑΧΕΡ

Αφού ηρέμησα τον Τζων, έβαλα τα δυνατά μου να καθαρίσω τη ζάχαρη. Τράβηξα το βάζο από το ζυμάρι και το έπλυνα. Σκούπισα τη ζάχαρη από τον πάγκο και το πάτωμα. Αλλά δεν μπορούσα να κάνω τίποτα για να βγάλω τη ζάχαρη από το ζυμάρι.

Σκέφτηκα να ξαναβάλω το βάζο στο ράφι. Ίσως η μαμά να μην πρόσεχε ότι ήταν άδειο. Όμως ήξερα ότι δεν ήταν σωστό. Έβαλα λοιπόν το βάζο στο τραπέζι και περίμενα να επιστρέψουν η μαμά και ο μπαμπάς.

Όταν γύρισαν σπίτι, η μαμά πρόσεξε αμέσως το βάζο για τη ζάχαρη.

Πήρα βαθιά ανάσα. «*Ηθελα μόνο να φάω λίγη ζάχαρη. Όμως έριξα το βάζο από το ράφι. Δοκίμασα να τα καθαρίσω, αλλά δεν μπορούσα να βγάλω τη ζάχαρη από το ζυμάρι του ψωμιού.* Τα λόγια έβγαιναν γρήγορα όπως κοιτάζα κάτω στο πάτωμα.

Η μαμά έμεινε σιωπηλή για ένα λεπτό.

«*Συγγνώμη*» ψιθύρισα.

Η μαμά αναστέναξε. «*Υποθέτω ότι το ψωμί θα είναι ιδιαίτερα γλυκό απόψε*» είπε. Σήκωσα τα μάτια μου. Εκείνη μισοχαμογέλασε. «*Σ' ευχαριστώ που μας είπε τι συνέβη.*»

Τρώγοντας το γλυκό ψωμί εκείνο το βράδυ, η μαμά, ο μπαμπάς κι εγώ μιλήσαμε για την τιμιότητα.

«*Όλοι κάνουμε πολλά λάθη στη ζωή μας*» είπε ο μπαμπάς. «*Αλλά όταν είμαστε έντιμοι και προσπαθούμε να μετανοήσουμε, ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς χαίρονται. Πάντοτε θα ευλογούμαστε που είμαστε έντιμοι – ακόμα κι αν φαίνεται δυσκολότερο στην αρχή.*»

Ήμουν ακόμα λυπημένη που είχα σκορπίσει τη ζάχαρη. Ήξερα πως ίσως να μην είχαμε τόση πολλή μαρμελάδα φέτος, εξαιτίας του λάθους μου. Μα ήμουν χαρούμενη που είχα πει την αλήθεια. Ήταν ένα γλυκό συναίσθημα που καμιά ποσότητα ζάχαρης δεν θα μπορούσε να δώσει. ●

Η συγγραφέας ζει στο Κολοράντο των Η.Π.Α.

«*Η τήρηση των θείων εντολών φέρνει ευλογίες, κάθε φορά! Η παραβίαση των θείων εντολών επιφέρει την απώλεια ευλογιών, κάθε φορά!*»

Πρόεδρο Ράσσελ Νέλσον, «*Αφήστε την πίστη σας να λάμψει*», *Λιαχόνα*, Μάιος 2014, 30.